

RUMUNSKA RAZKOSANA

Po odločitvi dunajske konference je Rumunska morala odstopiti skoro polovico Transilvanije

Nemški vnanji minister Joachim von Ribbentrop in italijanski vnanji minister grof Galeazzo Ciano sta na konferenci v zgodovinskem Belvedere gradu na Dunaju odločila, da mora Rumunska odstopiti Madžarski severni del, to je skoro polovico Transilvanije.

Do te odločitve sta prišla ob 3.10 večeraj popoldne, rumunski kronski svet pa po štiri ure in pol trajajoči debati odločitev sprejel ob 2.40 danes zjutraj.

Odstopljeno ozemlje meri 19,300 kvadratnih milj ter ima (po ljudskem štetju leta 1930) 2,701,034 prebivalcev.

Z novo pridobljenim ozemljem je Madžarska zopet dobila staro mejo ob visokih grebentih Karpatov do Donave z glavnim mestom Transilvanije Clujem.

Kralj Karol je bil pokličan k telefonu

Ko sta von Ribbentrop in grof Ciano prišla do odločitve, je bil kralj Karol pokličan na telefon in mu je bilo v obliki ultimatum naznanjeno, da naj Rumunska odstopi del Transilvanije Madžarski.

Osišče jamči Rumunski nove meje

Nemčija in Italija sta Rumunski za vedno zajamčili nje nove meje, ne samo proti Bolgarski in Madžarski, temveč tudi proti Rusiji.

Sedem točk o dunajskem sporazumu

Sporazum glede odstopa Transilvanije Madžarski vsebuje naslednjih sedem točk:

1. Določene so nove meje, tako da dobi Madžarska skoro polovico Transilvanije; podrobnosti pa bo rešila madžarsko-rumunska komisija.

2. Rumunski vojniki bodo odšli iz odstoplenega ozemlja v dveh tednih; deželo morajo predati pod rednimi okoliščinami.

3. Rumunski državljani, ki žive v odstoplenem ozemlju, postanejo avtomatično Madžari, toda s pridržkom, da si v šestih mesecih izvolijo to ali ono državljanstvo. Ako se odločijo ostati Rumunci, tedaj morajo zapustiti madžarsko Transilvanijo tekom dodatnih 12 mesecev ter vzamejo s seboj svojo premoženje lastnino in posej, česar ne morejo premakniti. Za puščno lastnino jim bo Madžarska "velikodušno" plačala.

4. Madžari, ki so sedaj rumunski državljani morejo isto napraviti, da obdrže madžarsko državljanstvo pod istimi pogoji.

5. Madžarska bo Rumuncem, ki bodo postali madžarski državljani, dala iste pravi-

Delavske vesti:

ARMADA IN MORNARICA PROTI DELAVSKI KAMPANJI

CIO je sestavil načrte za organiziranje delavcev v zrakoplovni industriji. — Prevelike delavske svoboščine povzročile poraz Francije.

CIO bo v najkrajšem času začel organizirati delavce v ameriški zrakoplovni industriji. Organizacija ima o industriji natančne podatke in strokovnjaki v glavnem stanu CIO ter United Automobile Workers, katerim je poverjena težavna naloga organiziranja, so že sestavili podrobne načrte.

Naloga bo res težavna, ker skušajo protidelavske sile preprečiti javnost, da sta bila delavske gibanje in vlada ljudske fronte v prvi vrsti odgovorna za kapitulacijo Francije.

Vojni in mornariški departement in razni kongresniki skušajo omejit unijska aktivnost v tej deželi in preprečiti organizacijo, da bi spravila delavstvo v zrakoplovnih tovarnah pod svoj vpliv.

Nekateri tvorničarji aeroplanov so že podpisali pogodbo s CIO ali pa z AFL. Nekateri so tudi mnenja, da bi organiziranje delavcev v njihovih tovarnah stabiliziralo industrijo.

Največ je pa seveda takih, ki so napovedali neizprosno boj organizaciji. Njihovi prijatelji v kongresu so jim obljubili, da bodo ob vsaki primerni priložnosti izoglasili poskuse organiziranja, češ, da to ogroža narodno obrambo.

Stališče mornariškega departementa napram delavstvu in narodni obrambi je pojasnil mornariški tajnik Knox v seriji člankov glede delavnosti pete kolone v raznih evropskih državah. Knox je javno ugotovil: — Ker je francosko delavstvo sabotiralo oborožitveni program, je Franciji manjkalo najobhodnejših vojnih potrebščin.

Armadni in mornariški častniki javno izjavljajo, da je ameriški New Deal sličen bivši francoski Blumovi vladi, katera je dala delavstvu vse svoboščine ter s tem podminirala produktivne zmoglosti francoskega naroda.

Liberalci in zastopniki delavstva temu oporekajo, skušajoč dokazati, da Francija zato ni mogla svoje sile dovolj mobilizirati, ker je bil francoski gospodarski sistem korumpiran do skrajnosti. Načelovalj so mu podkupljivi industrijalci, ki so simpatizirali z naciji in jim je šlo izključno le za čimvečji profit.

Neki delavski voditelj je rekel: — Neomejeno profitirstvo v Združenih državah in pa napadi na delavske pravice bodo vplivali na javno moralo ter onemogočili uspešno obrambo dežele.

Leta 1934 je bil v zrakoplovni industriji zaposlenih približno 13 tisoč delavcev. Leta 1938 je njihovo število naraslo že na 36 tisoč.

CIO je dognal, da je danes v tej industriji nad 100 tisoč delavcev in da bo vsled narodnoobrambena programa do prihodnjega leta naraslo njihovo število na 200 tisoč.

Aeroplane, motorje, mašinerijo in potrebščine izdeluje približno 350 tovarn. Največ jih je v zapadnih državah — ob Paefiku — dočim jih je v vzhodnih državah razmeroma le malo.

Delavski voditelji in organizatorji bodo najprej posvetili svojo pozornost velikim tovarnam. Ko bodo enkrat velike tovarne organizirane, jim bodo manjše sledile brez posebnega odpora.

— T i k pred sprejemom Burke-Wadsworthove predloge je uspešno senatorjema Russellu in Overtonu dodati k predlogi amendmenta, naj ima predsednik pravico rekvirirati tovarno, ki bi ne hotela skleniti z vojnimi ali mornariškimi tajnikom pogodbe glede produkcije vojnih potrebščin.

Willkie pravi, da pomeni ta amendment korak k diktaturi in je ponovno pozval predsednika Roosevelta, naj pove o tem svoje mnenje.

— Predsednika Roosevelta javno pozivam, — je rekel, — povoda aretiran. Oblasti ga imajo že štiri dni zaprtega in z njim grdo ravnaajo. Zavzemite zanj. Bati se je, da bo linčkan.

Jackson je odgovoril uniji, naj stopi v stik z zveznim pravdnikom v New Orleansu. V Birminghamu, Ala., je bil aretiran Gerald Harris, podpredsednik farmerske unije, ko se je hotel udeležiti nekega unijskega zborovanja.

— Organizador farmerske unije, Clinton Clark, je bil brez

SEN. WHEELER IN SIR GEORGE PAISH

Znani senator zahteva izgon angleškega gospodarstvenika iz Združenih držav. — Paish trdi, da ni rekel, kar mu Wheeler očita.

Demokratski senator Wheeler iz Montane je nedavno zahteval, naj ameriška vlada izžene iz te dežele Sir Georgea Paisha, znanega angleškega gospodarstvenika, ki je povedal, kaj je pravzaprav njegov namen.

Pred nekaj dnevi je prišel Sir Paish v Wheelerjev urad ter mu tekom pogovora rekel: — Moja zaslug je, da se je Amerika udeležila zadnje vojne in moja briga je, da se bo udeležila tudi te.

Sir Paish je to trditve zanimal. Dejal je, da je prišel v Združene države v namenu, da bo imel po novembarskih volitvah nekaj predavanj, v katerih bi navedel razna dejstva glede namenov Nemčije proti Združenim državam in Južni Ameriki. Nekateri ameriške senatorje je hotel že vnaprej opozoriti na važnost svojih odkritij. V to svrhu je obiskal tudi sen. Wheelerja ter pri tej priliki z njim o marsičem razpravljal.

Hotoč Wheelerja nekoliko švrkniti, je dostavil: — V Angliji je privaten pogovor pač privaten pogovor. Nikdar nisem pričakoval, da bo Wheeler ali kdo drugi objavil moje besede.

Neki zastopnik angleškega poslanstva je rekel: — Sir George Paish je v tej deželi kot privatna oseba in kot tak nima z angleško vlado nobene zveze.

Nedavno je bil Sir Paish v Beli hiši gost predsednika Roosevelta.

Če bo imel v Ameriki napovedana predavanja ali če se bo prej vrnil v Anglijo, se ni moglo dognati.

Po zadnjih vesteh je angleški poslanik v Washingtonu siru Paishu svetoval, da odpotuje iz Združenih držav, da ne bi prišlo do kakih diplomatskih zapletljajev.

Sir Paish bo prihodnji teden odpotoval iz Združenih držav.

Politična kampanja

Willkie in konškrpcija industrije

Republikanski predsedniški kandidat Wendell L. Willkie je izrazil svoje mnenje o Burke-Wadsworthovi predlogi, ki jo je senat odobril z nekaterimi dodatki.

Willkie ni nikdar nasprotoval obvezni vojaški službi, o stroju pa kritizira dodatke k predlogi, po katerih naj bi bilo predsedniku dovoljeno v slučaju potrebe konškrbirati tudi industrijo.

Republikanski predsedniški kandidat je podal časnikarjem tisoč besed obsegajočo izjavo, v kateri pravi med drugim:

— T i k pred sprejemom Burke-Wadsworthove predloge je uspešno senatorjema Russellu in Overtonu dodati k predlogi amendmenta, naj ima predsednik pravico rekvirirati tovarno, ki bi ne hotela skleniti z vojnimi ali mornariškimi tajnikom pogodbe glede produkcije vojnih potrebščin.

Willkie pravi, da pomeni ta amendment korak k diktaturi in je ponovno pozval predsednika Roosevelta, naj pove o tem svoje mnenje.

— Predsednika Roosevelta javno pozivam, — je rekel, — povoda aretiran. Oblasti ga imajo že štiri dni zaprtega in z njim grdo ravnaajo. Zavzemite zanj. Bati se je, da bo linčkan.

Jackson je odgovoril uniji, naj stopi v stik z zveznim pravdnikom v New Orleansu. V Birminghamu, Ala., je bil aretiran Gerald Harris, podpredsednik farmerske unije, ko se je hotel udeležiti nekega unijskega zborovanja.

naj pove, če se strinja z Russell-Overtonovim amendmentom, ali je pa proti njemu.

Večina industrijalcev za Willkieja

Ugledni mesečnik "Fortune" je vprašal industrijalce po vsej deželi, koga bodo podpirali pri prihodnjih volitvah. Vsi sicer niso odgovorili, toda odgovorov je dovolj, da se da iz njih sklepati, koga bo podpiral velekapital.

Za Willkieja so se izrazili v razmerju 5:1.

Nova stranka

Iz Dallasa, Texas, poročajo, da je Mike Hoggs, sin pokojnega gubernerja, ustanovil novo stranko, ki se imenuje "No Third Term Democratic Party". Nova stranka bo agitirala za republikanskega predsedniškega kandidata.

Robert naj odstopi

Republikanski senator Bridges iz New Hampshire je pozval predsednika Roosevelta, naj odstavi L. W. Roberta, kot tajnika demokratskega narodnega odbora. Robert je predsednik velike arhitektske firme v Atlanti, Ga. Firma je dobila za 26 milijonov dolarjev vladnih naročil ter pri tem skoro milijon dolarjev dobička.

Rumunci že odhajajo

Takoj, ko je bilo oznanjeno, da je Rumunska odstopila se verni del Transilvanije Madžarski, je pričelo iz odstoplenega ozemlja odhajati na tisoče državnih uslužbencev, sodnikov, vojaških častnikov in drugih uradnikov z družinami.

H. A. Wallace—znanstvenik

Poljedelski urad, ki ga je zapustil demokratski podpredsedniški kandidat, je največji znanstveni laboratorij na svetu.

Demokratski predsedniški kandidat Henry A. Wallace je prvi znanstvenik, ki je kot poljedelski tajnik načeloval največjemu znanstvenemu laboratoriju na svetu.

V ameriskem poljedelskem uradu je zaposlenih več znanstvenikov in znanstvenic kot v katerenkoli drugemu institutu na svetu.

V washingtonskem uradu in po mnogih poskusnih uradih v deželi je v delu nad pet tisoč načrtov, po katerih bo mogoče izboljšati načine, produkte in procese ameriškega poljedelstva.

Strokovnjaki se bavijo z vprašanjem znanstvene prehrane, s kemijo rastlin, izbolj-

šanjem blaga za obleke, proučujejo bolezni živine, uspešno zatiranje škodljivih žuželk ter se pečajo z neštetiimi drugimi sličnimi vprašanji.

Cilj vseh prizadevanj je, postaviti poljedelstvo na najboljši temelj in ga izboljšati v vseh podrobnosti.

V departmentu je bil Henry A. Wallace največji strokovnjak. Že kot petnajstletni deček je skušal strokovnjako izboljšati pridelek koruze. — Studiral je matematiko, astronomijo, meteorologijo, kemijo in botaniko. Prav posebno se je bavil s podvedovanostjo pri rastlinah in živalih.

Mehika ponuja zavetje

V Franciji je četrto milijona španskih beguncev, ki bodo mogoče dobili novo domovino v Mehiki. — Sprejeti bodo vsi, neoziraje se na versko ali politično prepričanje. — Mehika vlada se pogaja za ladje, da jih prepelje v Mehiko.

Mehiške oblasti se bavijo s težavnim vprašanjem, kako bi mogle dobiti iz Francije 250 tisoč španskih beguncev.

Begunci se nahajajo na francoskem izza španske državljanske vojne. Mehška vlada se je sporazumela s Petainovo, da jih bo spravila preko oceana v Mehiko, kakorhitro bo imela na razpolago dovolj parnikov. Tozadevna pogodba med zastopniki obeh vlad je že sklenjena.

Neko poročilo iz Les Verrieres o b francosko-švicarski meji pravi, da je bil v Vičhyju med Francijo in Mehiko podpisan sporazum, po katerem Mehika dovoljuje okoli 250,000 španskim beguncem, ki se od španske državljanske vojne nahajajo v Franciji, da se na-

selijo v Mehiko.

Mehška vlada se sedaj pogaja z ameriško vlado, da ji da na razpolago ladje za prevoz Špancev v Mehiko.

Za Francijo je podpisal dogovor vnanji minister Paul Boudoin, za Mehiko pa Luis Rodriguez.

Sporazumu so dodani naslednji trije pogoji:

1. Za prevoz in prehrano španskih beguncev v Franciji plača mehška vlada od danes pa do dneva odhoda.

2. Mehika bo sprejela vse Špance neglede na vero in politično prepričanje.

3. Francija s i pridruže pravico, da izroči vsakega zločincea med Španci, ako bi ga Španška od nje zahtevala.

Vojna poročila

Angleški letalci so zgodaj danes zjutraj prileteli nad Berlin ter so vrgli 12 bomb. Na dveh krajih je nastal požar in so bili ranjeni trije civilisti.

Angleži so tudi sinoči bombardirali Kruppove municijske tovarne v Essenu in pristanišča na Holandskem. Ravno tako so tudi bombardirali skladišča petroleja v Ludwigs-hafenu, Kolinu, Bottropu in Gelsenkirchenu v Nemčiji ter v St. Nazaire v Franciji.

Pa tudi nemški aeroplani so bombardirali angleške otoke. Angleži priznavajo, da je bilo bombardirano veliko letališče v Hampshire, industrijska poslopja v Manchesterju in polja.

Pri teh napadih so Nemci izgubili 62 aeroplanov, Angleži pa 19.

Nemško vrhovno poveljstvo pa naznanja, da je bilo izstreljenih 80 angleških aeroplanov, Nemci pa so jih izgubili samo 21.

Angleški letalci so v nekem mestu ob angleški obali sporočili, da so izstrelili nekega nemškega letaleca, ki je tako velik kot Goering.

Nemški bombnik, ki je bil zadet, je padel v morje; nje-

gov pilot je ostal nad vodo, toda njegova obraz je bil tako ožgan, da ga ni bilo mogoče spoznati. Na prsih je imel več visokih odlikovanj in v svojem žepu je imel fotografijo žene in dveh otrok. Truplo je bilo prepeljano v London in ni bilo pokopano z drugimi ubitimi letalci.

Aeroplani iz Južne Afrike v Egiptu

Iz Kaire poročajo, da so aeroplani iz Južne Afrike uničili več sto motornih koles v italijanskem motornem transportu v Mogadiseio, glavnemu mestu italijanske Somalije.

Po poročilu iz Rima pa so italijanski letalci bombardirali Malto in Motruh blizu Port Saída v Egiptu.

ZARADI DRŽAVNEGA PRAZNIKA — DELAVSKEGA DNE—NE IZIDE V PONEDELJEK LIST. — PRIHODNJA ŠTEVILKA BO V TOREK, DNE 3. SEP.

Uprava.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation). Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. - Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. - Subscription Yearly \$6.-. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.-; za pol leta \$3.-; za četrt leta \$1.50. - Za New York za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50. Za inozemstvo za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. Telephone: CHelsea 2-1242

POMAGAITE nam IZBOLJSATI LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ plačano naročnino. Časopis mora odgovarjati potrebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je namenjen za IZBOLJSANJE LISTA.

NACIJI IN IRSKA

Prebivalstvo svobodne irske države je precej razburjeno in razočarano. Nad Irsko so se pojavila nemška letala in spustila na irska mesta več bomb.

Kako je bilo to mogoče, ko je vendar irski ministrski predsednik Eamon de Valera ponovno in svečano zatrjeval Nemčiji, da Irsko ni v vojni žnjo?

Mogoče se bo zastopnik nemške vlade v Berlinu oprstil pri irskem poslaniku ter ga skušal prepričati, da se je zgodila "obžalovanja vredna napaka", da nemškim letalcem ni zameriti, če so v naglici spustili kakšno bombo, ki je slučajno padla na ozemlje prijateljske države.

Opravil se bo pač tako kot se znajo diplomatje opravičevati.

Irska vlada tega seveda ne bo verjela. Irska vlada ve, da so bile bombe namenoma vržene, in da je bilo to svarilo, da ga je treba vpoštevati.

Ko je Nemčija naznanila, da bo zablokirala angleško obalo, je namignila, da se želi sporazumeti z vlado irskega dominija ter je pripravljena vse tako urediti, da bo Irski mogoče navzlic blokadi dobivati potrebščine, od koderkoli jih bo hotela.

Nemčija je obljubila, da ne bo nadlegovala nobene ladje, ki bo plula pod irsko zastavo ter da je najbolje, da bi Irsko in Nemčija že vnaprej skupno določili, kdaj in kam oziroma odkod bo priplula kakšna irska ladja.

Irei vedo, da hoče biti Nemece za vsako uslugo plačan in sicer dobro plačan. V zameno za svoje obljubljene usluge je Hitler pač pričakoval od Irske koneesij, ki bi uničile iskro nevtralnosti.

V Berlinu so čakali irskega odgovora, toda čakali so ga zaman.

Precej Irecev bi želelo prekiniti z Anglijo vse zveze ter bi raje barantali z zlodjem kot pa z Angležem, pomisliti je pa treba, da je Anglija najboljša odjemalka irskih produktov in izdelkov, da so večinoma vsi irski izvedravninski investimenti kriti z angleškimi jamščinami, in da angleški funt šterling še vedno nekaj velja.

Nemčija bi prav rada kupovala irske izdelke in irsko živila, v gotovini bi pa ne mogla plačati. Namesto denarja bi morala Irsko sprejemati razne industrialne izdelke, ki bi ji pa ne bilo velike oziroma nobene koristi.

To je torej vzrok, čemu se Nemeem oziroma Angležem sovražni Irei ukvarjajo s svojo nevtralnostjo, kot jim je pač mogoče v danih razmerah.

VLADA V IZGNANSTVU

V Londonu je precej vlad tistih evropskih dežel, ki jih je porazil Hitler. Med njimi zavzema najodličnejše mesto vlada Čehoslovaške, ki je celo v izgnanstvu ohranila svoj demokratiški značaj.

Ima ministrstvo, ki mu načelujeta Edward Beneš kot predsednik in Jan Masaryk kot podpredsednik, — poleg tega pa tudi parlament, ki sestoji v tem času iz štiridesetih članov.

Kot svojo prvo nalogo smatra vlada organizirati v no vo armadno in vojaško silo češke vojske in letalce, ki so pobegnili iz Francije v Anglijo.

V Londonu je centrala, ki se je poslužujejo Čehi po vsem svetu v borbi za osvobodjenje svoje domovine.

AMERIŠKO POLJEDELSTVO

Predsednik Roosevelt je imenoval za poljedelskega tajnika Clauda R. Wickarda, razmeroma mladega človeka, ki je bil že več let v poljedelskem departmentu in si je nabral v njem bogatih izkušenj.

Te dni je podal Wickard izjavo, ki je vse zadovoljila. — Ameriško poljedelstvo, — je rekel, — je bolj kot katerekoli industrija dežele, pripravljeno braniti demokracijo.

Bistrovidnosti farmerjev se je zahvaliti, da ima danes dežela preobilico živeža, kar je v vojnem času istotako velike važnosti kot so topovi in municija.

Novi poljedelski tajnik je dostavil, da so ameriški farmerji vsled sedanje evropske blokade precej prizadeti, toda vsled tega se preveč ne razburjajo.

Zavest, da je dežela z vsem potrebnim preskrbljena, je zanje večjega pomena kot vsak dobiček.

Iz Jugoslavije

Starka se po tridesetih letih vrnila k možu.

V Sisku se je pred dnevi pripetil redek dogodek, ki je po vsem mestu povzročil veliko pozornosti in pri mnogih ljudih odprto veselje. Zvesta pregovoru: "Stara ljubezen ne zarjavi," se je po 30 letih vrnila iz Amerike Ana Malus k svojemu možu Francu. Po hudem prepiru je nekoč napolnila svoje kovčke in se je kratkoma odločila, da bo šla čez veliko lužo. V Ameriki si je prihranila precejšnjo vsoto denarja. Po tridesetih letih pa se ji je stozilo po svojem možu, poprodala je svoje reči in se vrnila v domovino k svojem možu, ki ima že 75 let, žena pa 67 let.

Na poročni dan ubil svojo zaročenko.

Pred subotiskim okrožnim sodiščem je bila te dni razprava proti nekemu Antonu Erdelji iz Bačke Topole, ki je bil obtožen, da je na poročni dan pobil svojo zaročenko Etelo Feldeždi. Mlada človeka sta že prej nekaj časa skupaj živela in končno se je on odločil, da bo Etelo poročil. Toda dekletovi roditelji so svetovali, naj ga vzame le pod pogojem da nanjo prepíše nekaj zemlje. S tem pogojem se je na dan poroke dekletovi zglasilo pri zaročenem in uporno vztrajalo pri tej zahtevi, da ga ne bo vzelo, če tega ne napravi. Med obema je prišlo do prepira, v katerem je Anton potegnil revolver in Etelo na mestu ubil. Na razpravi je jokaje priznal zločin, toda izgovarjal se je, da se v razburjenosti ni zavedal, kaj je počel. Ker je tudi po mnenju psihijatrov ravnal v delno nevrtaunljivem stanju, ga je

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vankemu čitatelju dnevnih vesti potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev 48 velikih strani: 32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav; 45 svetovnih slik popolnoma označenih; Zanimivi svetovni dogodki. Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi: RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIE PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAŠKE K NEMČIJI NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov Pošljite svoto v znakmah po 3 os. po 2 centa.

Posebnost: HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojaških držav, kakor bodo premenjene po sedanji vojni.

Naročite Atlas pri: "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

sodišče obsodilo mulejše in sicer na leto dni ječe, ki pa jo je od-lužil že v preiskovalnem zaporu.

Mačka doji zajca.

V vasi Vreln pri Kolenici v Sobji se je v hiši poljedelca Milana Štete rodila nenavadna ljubezen domače mačke do zajčka. Mačka, ki so ji odvzeli mladiče, si je nekje našla mladenca zajčka in na njega je prenesla vso svojo materinsko ljubezen, ki ji jo zajček v polni meri vrača. Ta zanimiv primer prijateljstva je na vasi in v okolici izzval veliko začudenje, pa tudi pozornost, s kakršno se baže ne more ponasati niti razburljiva vojna v Evropi.

V stanovanju zaprt in izstradan.

Iz Zagreba poročajo: — Veliko žalostno so odkrili v Livadičevi ulici v Zagrebu. Tam je stanovala v prizemnem stanovanju družina upokojenega železničarja Antona Šporčiča. Z njim sta bili mati in hčerka Josipina, por. Lotzky. Hčerka Josipina, stara 38 let, je imela 20 letnega sina Vladimira, ki je takisto živel pri starem Šporčiču, ker je njegov oče, češki državljani že pred leti zapustil ženo in sina. Ta družinica je torej živela spokojno celih 8 let v Livadičevi ulici.

Zadnji čas pa so se začele v tem stanovanju goditi skrivnostne reči. Pred dvema mesecema je nenadno umrl stari Anton Šporčič. Ženi nista poklicali zdravnika in šele ko je izdihnil, sta to sporočili mrlščikemu ogledniku, nakar so starčka pokopali. Po pogrebu sta se mati in hči le redkokdaj pokazali na ulici. Vse njuno obnašanje je bilo prav čudno. Najbolj pa je sosede zanimalo, kje je vendar udrli Vladimir Lotzky. Po dedovem pogrebu tega vitkega mladeniča sploh ni bilo nikjer več videti, nič več se ni prikazal iz stanovanja. Ljudje so marsikaj ugibali o njegovih usodi. Naposled se le tam hišni lastnik mizar Josip Sviben odločil, da razkrije Vladimirovo usodo, saj je njega najbolj zanimalo, kaj je z mladeničem, s katerim sta se prej sleherni dan srečala in pogostokrat govorila.

Končno se je skrivnost pokazala. Mladičeva mati in stara mati, katerima se je obema omračil um, sta pred mesecem zaklenili Vladimira v stanovanje in ga držali kot ujetnika ves čas, da je popolnoma oslabil. Ko je bil o njegovi usodi obveščen njegov stric, je bila poklicana reševalna postaja. Reševalci pa so naleteli na hud odpor žensk, ki sta se zabarikadirali v stanovanju. Vendar so ju kmalu zmagali in ju odpeljali na opazovalnico. Vladimir pa je bil tako slab, da se je na ulici onesvestil, padel in dobil rano na glavi. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer mu bodo rešili življenje. V bolnišnici pripoveduje, da je že prej hudo trpel pod nadzorstvom slaboumne matere in stare matere. Ko pa mu je umrl ded, se je njegovo stanje le še poslabšalo. Ni smel niti na vrt in je popolnoma o-

STRAHOTE

VOJNE

ČASU PRIMERNA KNJIGA Spisala Berta pl. Suttner 228 strani Cena 50 centov Dobite jo pri KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO. 216 W. 18 St., New York

topel. Solnea ni videl, svežega zraka ni vdihaval, hrano pa je dobival kakor pes. Ves zadnji čas se je duševno stanje obeh žena dan za dnem slabšalo in bil je zadnji trenutek, da so mladeniča rešili smrti od lakote, obe slaboumni ženski pa spravili, kamor spadata.

Epilog milijonske pravde gospe Pechmajou.

Kakor smo poročali, je zadnji čas pred civilnim okrožnim sodiščem v Sremski Mitrovici tekla ena izmed največjih pravd, ki jo je pokrenila žena pokojnega lastnika tvrde Daniela Pechmajou in Co., Marija Pechmajou proti sedanjim lastnikom. Vdova bogatega podjetnika je navajala v tožbi, da so jo po mozevi smrti osleparili, pa je zato zahtevala nad devet milijonov odškodnine.

Pravda ki je dvignila veliko prahu in je o njej obširno pisalo vse jugoslovansko časopisje, pa je za tožiteljico žalostno izšla. Pravni zastopnik tožene stranke je namreč ugovarjal aktivni legitimaciji tožiteljice za tožbo, češ, da je iz dednega lista razvidno, da je prava pokojnikova naslednica hčerka Daniela in ne vdova Marija, da ima torej pravico tožiti za odškodninski zahtevek le ta in nihče drugi. Tej razlagi se je priključilo tudi sodišče in tako je senzacionalna pravda padla v vodo.

Rusija je nakupila mnogo knjig v Jugoslaviji.

Rusija je nakupovala po posrednikih številna knjižna dela, znanstvene, zgodovinske in beletristične vsebine, pisana v srbohrvaščini in tudi v slovenski. Vrednost nakupljenih slovenskih knjig je znašala 80 tisoč din. Nakupljene so bile cele knjižnice in odposlane v Rusijo. V Beogradu pojasnjujejo te sistematčne nakupe knjig s tem, da v Rusiji žele dobro spoznati jugo-lov. raz-

Peter Zgaga

NEKAJ KRATKIH IZ VSAKDANJEGA ŽIVLJENJA

Amerika in stari kraj

Rojak, ki si je ustvaril v Ameriki nekaj premoženja, se je po dolgih letih odpravil v stari kraj.

Vsi so mu bili že pomrli — oče, mati, bratje in sestre — le stari stric mu je še živel.

Rojak se je par dni ustavil v Trstu, kjer je služil vojake, s parnikom se je odpeljal v Dalmacijo, od tam pa z busom na Cetinje, v Niš in v Beograd.

Iz vsakega kraja je poslal staremu stricu karto, z besedami: — Kmalu se vidiva!

Stric v domači kraški vasi se je nejasno spominjal nečaka, ki je šel pred tridesetimi leti preko morja sreče iskat.

Iz Zagreba je poslal stricu nekaj denarja in mu pisal, naj pride ta in ta dan v Ljubljano. Ob desetih dopoldne naj ga čaka v tej in tej ljubljanski gostilni.

Stric se je praznično oblekel in se odpravil od doma. Že pred deveto uro je bil v dotični gostilni. Od poslanega denarja mu je ostalo še dvajset dinarjev.

Dvajsetdinarski bankovec je položil predse na mizo ter naročil jedi in pijače.

Ura je udarila devet, toda nečaka še ni bilo. Pol desetih.

— Pa govore slovensko? — je bilo njegovo drugo vprašanje.

— Govore, — mu odvrnem, — skoro tako gladko kakor ti in jaz.

— Pa znajo slovensko brati in pisati? — je hotel vedeti.

— Berejo za silo, pisanje jim pa ne gre, — mu povem po pravici.

— Hm, — je zamrmral in sem videl, da mu ni nič kaj po volji. Opravičeval sem se mu, da je težko v tej deželi. Da raste mladina v drugih razmerah in da jo učitelji vzgajajo v ameriškem duhu.

— Je že res, — mi je pritrtil. — Toda naučiti bi jih moral, da bi tako zlahka zaslužili kruh kot si ga služijo t. Poglej, jaz sem moja dva nančil. Prvi je star sedem let, drugi dvanaest.

— Pisati znata? — sem se začudil. — Slovensko pisati?

— Kaj bo mojima dvema pisanje? Ti moraš svoje učiti pisati. Moja dva se lotita v klavnici vsakega dela. Nekoč mi bosta hvaležna, ker sem ju naučil.

Preteča nevarnost

Neka moja znanca mi je pripovedovala:

— Kakor veste, sem prišla v Ameriko pred šestnajstimi leti, ko mi je bilo komaj šestnajst let. Šla sem k nekim sorodnikom v Brooklyn, kjer sem bila komaj nekaj tednov. Nato služiti k tujim ljudem. Komaj enkrat ali dvakrat na leto sem šla na kakšno slovensko veselico, sicer sem bila po povsem sama in navezana: sama nase v večmilijonskem mestu. Dostikrat mi je bilo hudo, toda s trdno voljo sem premagala vse zapreke. Pred dvema letoma sem šla v stari kraj obiskat svojo še živečo mater. Silno me je bila vesela. Nekega dne ji pravim: — Jutri grem v Ljubljano in malo po Gorenjskem. Čez teden dni se vrnem.

— Pa bi imela kakšno prijateljico s seboj, — je svetovala mati. Odgovorila sem ji, da najraje sama potujem.

— Ali se ti ne zdi prenevarno? — je zaskrbelo ženo. — Ves teden sama zdoma in pri tujih ljudeh?

DARILNE POSILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Table with 2 columns: Amount in Dinars and Amount in Lira. Rows include 100 DIN, 200 DIN, 300 DIN, 500 DIN, 1000 DIN, 2000 DIN and their equivalents in Lira.

Ker zaradi položaja v Evropi parniki nereditno vozijo, tudi za izplačila denarnih posiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.-.

Vedel razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO. 111 FORTNIGHTLY OFFICE: 216 West 18th Street, New York

Kratka Dnevna Zgodba

DAMIR FEIGEL:

Cvetkov prvenec

"Nehvaležnost je plačilo sveta. Da, da! Vse leto mu odpiram vrata, ko zapuša so- bo, vse leto nosim solske zvez- ke na njegov dom, že dvakrat mi je pozabil vrniti svinčnik, in plačilo za vse te usluge? Ra- di nekega Ksenofontovega aorista mi je zagrozil, da me vrže v grščini, ako ne popravim koj svojega nezadostnega reda."

"Jezno je zaprl svojo grško slovnico, zaničljivo pogledal Ksenofonta, prižgal si smotčico in se naslonil na stol. V sobi je vladal prijeten mirak in sko- zi zaprte žaluzije so se ukradli vanjo popoldanski žarki peče- nega solca."

"Vrhu teh solskih skrbi: še Milkina nezvestoba! Niti po- gledati me noče več na ulici; nageljčka, rdečega nageljčka ni hotela večraj sprejeti. Ha, ha! In potem še govore o žen- ski zvestobi. Neumnost! Pred dvesta meseca mi je pisala, da me ljubi, da me bo ljubila — na veke. Lepi vek! In jaz, norec, jo ljubim še vedno."

"Nehvaležnost strogega profesorja in nezvestoba ljublje- nega dekleta sta povzročili v mladem srcu srd do vsega člo- veštva. Ta ogenj se ni zado- voljil s svojim zaprtim zado- vjem v petošolskih prsih, pač pa si je hotel napraviti pot v širni svet kot — umotvor. — V glavi se je rodila srečna mi- sel: "Roman spišem!"

In zakaj tudi ne? Naj ga li ovira pri tem njegov plebejski, nepoetični priimek: Florijan? Koliko mož slavi svetovna zgo- dovina, slavi književnost, mož, ki so dosegli najvišjo stopnjo na lastvi slave vkljub svojim preprostostim, robatim imenom? Kdo ne pozna "Martina" Kr- pana, "Jurija" Vege, "Mati- je" Čopa "Mihe" Vošnjaka in drugih? Isto tako bo tudi nje- govo ime: Florijan lahko zaslo- vilo po širnem svetu. To pač ne more biti ovira, posebno ne pri Slovencih, ki si lahko pri- krojajo imena po svoje in kdo naj bi mu zameril, ako si nade- ne ime: Cvetko, ki pomenja slednjič isto. In Cvetko, pi- satelj Cvetko, kako milo, kako blaglasno zveni to na uho sle- herna zemljana! Druga ovira na njegovi novi zvezi pi- sateljstva bi bila mladost. Toda zgodaj se mora vaditi, kdor ho- če postati mojster. Kaj sta si- cer delala Goethe in Schiller v svoji mladosti, sicer ni vedel Cvetko, toda najbrže sta mora- la pisateljstva in pesniti. Ta- ko si je predstavljal in zakaj ne bi sledil on njunemu delo- vanju?

Kdor hoče pisati obvežen ro- man, mora imeti dovolj pa- pirja, naslov romanu bodi sen- zacionalen, to vzbuja pri ob- činstvu zanimanje in radoved- nost, segalo bo po njegovem delu in Cvetko postane lahko še slavno ime.

Roman mora imeti tudi ten- denco in vsebino. S tendenco je težavna stvar. Ako se postavi pisatelj na antialkoholno sta- nišče, ki jih je pa malo v pri- meri s številom onih ljudi, ki si kaj radi privoščijo četrto vina ali pa čašo piva; ako zastopajo glavni junaki v romanu demo- kratične ideje, bodo bržkone kupovali roman radostnim sr- cem delavci-trpini, kapitalisti mu bodo pa nasprotovali in ti imajo denar.

(Vsebinska Glavni junak, reci- mo Boris, je lepe postave, črnih kodrastih las, temnih oči, ble- dega obraza. Sam je na svetu. Trudi se, da doseže svoj cilj. Zaman, hudoobja, neusmilje-

nost, slabe finančne razmere mu prečrtajo njegove račune. Kako krasno se da opisati nje- gove boje, njegove brezuspešne boje s temi sovražnimi silami.

Pri vsem tem ostane mož ju- nak. Zaljubi se, recimo, v Ma- ricio, ki je pa že poročena. Lju- bita se, njen mož izve o tem ne- dožnem razmerju, dvoboj, Bo- ris ranjen, v bolnišnici, Marica mu streže, ločila se je od svo- jega moža. Ko okrevaja, mora skrbeti tudi za njo. Trudi se in trudi, isti boji se ponavljajo. Izbere si novo domovino, A- meriko. Marica mu uteče s klovnom cirkusa in mu pusti sinčka. Iskat je gre. Dobi jo slednjič, izve mnogo pikantnih stvari o njej in jo prepusti pre- grešnemu življenju. On sam postane šurski prostovoljec, pade v bitki in umre v naročju usmiljene sestre rdečega križa — v naročju svoje spokorne Marice. To bi bila glavna nit.

Hajd na delo! Toda glej smola, nepričakovana ovira! Papirja je imel Cvetko prema- lo. Sicer je imel nepopisan zveček, kar je pač premalo za večji roman. Da bi si šel na- baviti novega papirja, je imel žalibog premalo dinarjev. Od- laščati pa zopet ni hotel, ker delo postane slabo, ako izgubi pisatelj prvo navdušenje.

Kaj naj stori? Še vedno so divjala prej nepoznana čustva po njegovem srcu in silila na dan, prsti so krčevito stiskali peresnik, v obeh se je bliščal neugasljivi ogenj vznemirjenja in glava je kar omahnila pod pre- veliko težo še nebrzdane orien- talske fantazije.

"Da, kaj naj stori? Dober svet je drag. Kdo naj mu svetuje? Ne potrebuje drugih svetov! Nič! Človek si mora znati sam pomagati. Zakaj so pa uvedli v književnost tudi novele? Go- tovo za to, da imajo pisatelji drugo manjšo obliko, ako že nečejo pisati romana. In sled- njič je lahko tudi novela lepa, tudi z novelo proslove ime Cvetko; koliko je imenitnih

slavnih mož, ki niso drugega pisali kot novele?

(Na delo torej. Tendence se ne zahteva od novele, pač pa ljubko in mično vsebino. Glav- ni junak bodi tudi tu lepe za- klanosti, brez napak, dobrega srea, Boris po imenu. On lju- bi Milko — aha, Milka, čudila se boš, ko zapaziš svoje ime v tej noveli, naslikati te hočem, da spozna vsak tebe in tvoje neusmiljeno sree in po imenu "Cvetko" me spoznaš, spoznaš moje zmožnosti, rada bi me zo- pet ljubila, toda jaz ostanem krut, neizprosen, mož jeklen.

— Milka se mu izneveri, sledi običajni dvoboj s Borisovim tekmeccem in sicer američanski dvoboj. Boris potegne črno kroglo, usmrtiti se mora tekom treh let in si res zada smrtno rano in pade — žrtev ženske. Milkine, nezvestobe. Nedosež- no bi se dala opisati ona tri le- ta, ko tava Boris po svetu — živ mrlič. Sree se mu je mo- ralno polagoma odpovedati vsa- kenna užitku, saj mrlič ne po- znajo več strasti in čuvstev.

Lepa snov mora imeti tudi lep jezik, in prvo pravilo slo- venskim pisateljem tvori stavek: "Ne stavi glagola na kon- ce stavka." Tudi rokopis mo- ra biti pisan po eni strani, ker drugače roma v košč. Ako bi hotel vpoštevati Cvetko tudi to pravilo, bi imel zopet premalo papirja. Zopet smola.

Zamislil se. Eh kaj, novela ne uteče. Jutri, čez teden dni jo lahko spiše, ko se nekoliko popravijo njegove gnotne raz- mere. Saj slava lahko počaka par dni, posebno, če je on sam moral čakati celih petnajst let, da je našel pri sebi pisateljsko žilo. Za sedaj bi služila mična črtica. Ni dolga, ne zahteva globokih misli in psiholoških študij, vsebina je lahko po- sneta po vsakdanjem življenju in se zadovoljuje, kar je pre- cej važno, z nemogućimi stran- mi svoje dolgosti. Na drugi strani pa pravi pregovor: "Iz malega raste veliko." Najprej

PESMARICA

"Glasbene Matice"

Uredil dr. Josip Čerin

Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slo- venskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Pub- lishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

črtica, potem novela in pi- sateljska pot se konča recimo s kakim ženskim romanom, ki postane svetoznan in last vsem civiliziranim narodom.

Torej črtica. Napiše se na primer "Prva ljubezen." Ah, kaj ta snov je že obrabljena. Bolje bi skorraj bilo popisati drugo ljubezen, ki je prvič o- riginalna, drugič jo je pa lažje opisovati, ker se da primerjati s prvo ljubeznijo. Imenitna ideja!

Ako pa popiše "drugo lju- bezen," in ako spoznajo pi- satelja te črtice, porečejo vsi: "petošolska ljubezen." Ljube- zen je postala res že prenavad- na v črticah. Torej tudi z dru- go ljubeznijo ni nič. Nekaj aktualnega! Na primer "Prvi vzlet z zrakoplovom francoskih bratov Montgolfier." Pripra- ve vzlet, pogled na zemljo, pa- norama francoske zemlje, mno- žica ljudi, veter in iz-top iz la- djice. Ali pa: "Narava po ne- vihtih." Toda taka črtica bi di- šala po šolskih nalogah.

Zadnjo smotčico na pomoč. Dim se je vzdigoval. Kolo- barčki so se širili in širili in se izgubljali kot dolge, krive, sive kače pod strop. Tišina je za- vladala. Solnčni žarek je sko- čil s stene na glavo mladega pi- satelja na razpotju. Velik di- men kolobar se je ustavljal nad njegovo glavo liki lavorjev ve- nec, oko se mu je zasvetilo, zn- znana sladkost ga je obšla, ro- ka se mu je tresla, čutil je Cvetko, kako se mu nevidno približuje muza, na licu mu je gorel nepoljubljen poljub bo- ginje peti, njegovo pero pa je drsalo po papirju. Vsa čustva, vse gorje, ves srd nad člove- škim rodom, vse svetobolje, vse je razbilo tesne zapahne srčne ječe, in roka, tresoč se roka je pisala in na papirju se je začel razvijati Cvetkov prvenec, ne- žni otrok njegovih bolečnih ur.

"Gorje, kdor nima doma, kdor ni nikjer sam svoj

gospod, naj križem svet preroma, saj vendar tujec je povsod.

Tej kitici je priložil Cvetko pismo s tole vsebino:

"Slavno uredništvo: — Tu vam pošiljam svojo prvo pes- mico. Spisal sem jo brez ve- likih priprav, kar sama mi je šla iz peresa. Meni, odkrito povedano, zelo ugaja moj prve- nec. Upam, da ga priobčite v prihodnji številki svojega ee- njenega lista; bodite uverjeni, da me s tem izpodbudite tako, da vam pošljem v najkrajšem času še več takih pesmic. Ho- norar mi lahko pošljete skupno s številko, v kateri bo objav- ljena moja pesem. S spoštovanjem, Cvetko."

Listnica uredništva: — Cvet- ko: Oprostite, da smo se tako pregrešili in vrgli Jenkovo pe- sem v košč. Kaj menite, da mi ne poznamo Jenka, da nam mo- rate Vi pošiljati njegove pes- mi? Kaj? Nam tudi ugaja pesem, ki ste jo poslali, in ču- dili smo se, da niste spesnili tudi ostalih dveh kitic. Kar se tiče vašega upanja, mu lah- ko daste slovo, samo bojimo se, da nam pošljete v kratkem času svojo Prešernovo pesem: "Semi dolgo upal in se bal." Vaše nadaljnje pošiljanje ta- kih pesmic pa odklanjamo, ker imamo, bodite prepričani, vse slovenske pesnike in pisatelje v svoji zbirki. Oprostite!

Igralčeva usoda

*Izvršiti sem moral 468 u- morov vseh vrst. 1161 tatvin, vlovov in čestnih ropov, 44 po- zigov in 253 veleizdajalskih de- janj, 89-krat sem bankrotiral, 119-krat sem pobegnil z blagaj- no in 501-krat sem ponaredil o- poroke, menice in listine vseh vrst, 83-krat sem se pregrešil kot divji lovec. 118-krat sem beračil. Izvršil sem 24 usmr- titev, 39-krat sem bil ječar in 17-krat mučitelj. Mene same- ga so 1714-krat zaprli in 155- krat usmrtili. 532-krat so me ustrelili, 221-krat zaklali in 177-krat zastupili.

Naravne smrti zavoljo star- ostne oslabelosti sem umrl sa- mo 9-krat, zato pa sem 48-krat izvršil samomor, in sicer 31- krat z utopičtvi, 17-krat z vr- vjo. Preklesli so me 571-krat, blagoslovili pa samo 464-krat. Imel sem 2872 zaročenk, 887- krat sem se poročil, a iz teh za- konov sem imel 1731 otrok. Vsega skupaj sem dal 12,832 vročih poljubov ali pa jih pre- jel. V roke mi je padlo 231 de- diščin, a samo 36-krat mi je bi- lo namenjeno, da sem zadel glavni dobiček."

To nenavadno statistiko na- hajamo v življenjskih zapiskih nekoč slavnega igralca Pal- merja, ki je proti koncu prej- njega stoletja nastopal na raz- nih ameriških odrih in je kot prijatelj točnosti zapisal vse, kar se mu je primerilo na des- kah, ki pomenijo svet. Palmer je 25 let deloval kot igralec in je v tem času nastopil okroglo 10,000-krat v 2000 vlogah.

KAKO STARI SE PO- ČUTITE?

Piše: MILLICENT MILLS.

Mnogo resnice je v starem izreku: "Ženska je stara, ka- kor izgleda, moški pa, kakor se počuti." Popolna resnica v tem pa je, da je, bodisi moški ali ženska, mlad le tedaj, ako se tudi počuti mladega. Nato pa nastane vprašanje, kaj prispe- va k temu, da se čutite mladi? Odgovor, seveda, je zdravje. K temu pa v prvi vrsti največ pri- pomore dijeta. Ako hočete iz- gledati in se tudi počutiti mla- de, tedaj pregledajte, ako živite pravo hrano.

Telovadba je zelo važna. Ki- te morajo imeti svojo mlade- niško prožnost, obtok krvi je pravičen in kri je bogata na prvih, ki rede telo. Koža vam bo svetla in mehka, oči jasne in svetli lasje.

Da pa bo kri dovolj bogata, da more hraniti telo, je treba skrbeti za pravo dijeto. Mle- ko je najpoglavitejša hrana, ki je, kadar postajate starejši, ne smete zanemariti. Ako se boste ravnali po teh priprostitih predpisih, boste izgledali in se počutili mnogo mlajši, kot pa ste v resnici.

1. Med svojo dijeto vzemite mleko, zelenjavo, sadje in jaj- ca; jejte kar najmanj škroba, suhih živil in sladkorja. 2. Vživajte le malo mesa, so- li in dišav. Pijte mnogo vode. 3. Sapo globoko vdihavajte in hodite vsak dan po svežem zraku. 4. Progibajte svoje telo, toda ne prenaporno, da ne utrudite svojega srea. 5. Privoščite si mnogo raz- vedril in ne počivajte vsako noč manj kot osem ur.

Bojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

Zgodovina divjakov Kivarcev

(Nadaljevanje)

Ni manjkalo več kot 10-12 metrov daljave med njimi. Ze- so bili divjaki pripravljani na naskok in čakali samo kapita- novega povelja, ko v tistem trenutku — o čudo! — pogle- di vseh Kivarcev so se dvigni- li nad glave Makabejcev. Za- čeli so trepetati kot slama na vetru in po nekotikih trenutkih so obrnili ramena Makabejcev in izginili v bližnji šumi. — Kaj se je neki pripetilo? — Če- mu nagli beg divjakov? — Ni- hče ni vedel raztolmačiti tega dogodka.

Pod milim nebom so zaklju- čili svojo molitev in se brez drugega vrnili vsak na svoj dom, noseč v sreu različna vprašanja in dvome. Do na- slednje srede so bili v miru.

Gabino je dal primerna po- velja svojim, in da ne bi bili znova žrtve nočnega napada, je imenoval čuvaje, ki bi mo- rali čuvati nad vasjo. — Na- slednja sredo popoldne prileti v Gabino liho Makabejec in ga obvesti, da prihajajo Ki- varci.

— Koliko jih je? — ga je vprašal Gabino.

— Nisem videl več kot tri.

Vsa vas je bila na nogah. Kot piščeta so se zbrali okrog svoje stare kolkje. Gabino je mislil, da prihod treh Kivar- cev je gotovo spremljen z do- bro oboroženo četo, ki jim sle- di. Pa njegov strah je bil brez podlage. Pred seboj je imel sa- mo tri, ki so prišli, da v ime- nu vseh svojih tovarišev pak- tirajo mir z Makabejci.

Na čelu dveh tovarišev je bil isti kapitan, ki je vodil nede- ljo poprej številno krdelo. Mi- ga dobro poznamo. Bil je de- vetnajst letni "Jaemma". — Brez strahu se je približal Ga- binu in izrazil željo, da bi smel govoriti.

"Jejtam," kdo si! — ga je vprašal Gabino.

"Vi itahéj," — sem jaz — Jaemma, — tisti Jaemma, ka- teremu si ti usmrtil mater v boju.

"Uarina uakerima," — kaj hočete tu v Macasu? — je na- daljeval Gabino.

— Da bi maščeval smrt mo- je matere in številnih bratov, sem sklenil napasti vas in va-

usmrtiti. Ko smo se čez tri dni našli eden drugemu na- sproti in ko sem že dal povelje mojim za naskok, smo opazili nad vašimi glavami veliko vo- jakov lepo oblečenih.

"Lažes!" ga je zavrnil Ga- bino.

— Ne lažem, temveč govo- rim resnico, je mirno odgovo- ril Jacuma. Boš videl, ko ti potem vse. Na čelu tistih lepih vojakov je bila ena žena še lepša, ista, ki je grdo gle- dala in mi žugala z mečem. Videl sem, da je bilo najbolj pametno jo odkuriti v gozd. Tako sem tudi storil z mojimi tovariši. Misliš, da če ne bi bilo radi tega, kar ti pravim, da bi mi pobegnili, mi, ki nas je bilo mnogo več kot vas?

Gabino je videl, da je divjak govoril resnico, zato se je u- miril.

"In sedaj kaj hočete?"

— Prišel sem, da te prosim miru. Naša želja je, da o- stanemo od sedaj naprej naj- boljši prijatelji. Izvoliš?

"Kakor ti želiš! Tako naj bo!" — Ne da bi se blinil, Ga- bino je stisnil roko hrabremu Jacumi in dvema tovarišema.

— Od sedaj naprej, se vas bojimo, — je nadaljeval Ja- cuma, — ker kadar ste v vojs- ki, imate nad seboj druge, ki vam pomagajo.

Temu pogajanju so sledili raznoteri pogoji od obeh strani. Z največjim veseljem so jih obe stranke sprejele in od ti- stega dne do danes sta se Ki- varci in Makabejci vedno do- bro razumela. Trije Kivareci so ostali tisti dan in naslednji med Makabejci, kateri so jim napravili velik praznik za sklenjen mir.

Makabejska vas je igrala važno vlogo med severo vzhod- njimi divjaki in jo igra še do danes.

S sklenjenim mirom je začel novo življenje v vsem oziru. (Nadaljuje se ob priliki.)

Ko obnovite naročnino, pošlji- te še posebej 25 centov za pri- ročni zemljevid, ki je nujno potreben, ako hočete natančno slediti današnjemu razvoju vojne.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebne dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročni- no pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnica; nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami; ker so upravi- čeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov nase- ljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Baltis

Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis: Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevlch

Cicero, J. Fabian (Chicago, Zvezo in Illinois)

Joliet, Jennie Bamblich

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago in Waukegan, Math. Warrick

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vođopivec

MICHIGAN:

Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukančh

Ely, Jos. J. Pesbel

Ereleth, Louis Goude

Gilbert, Louis Vencel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan

Wahoe, L. Champe

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Svet

Gowanda, Karl Hrvatic

Little Falls, Frank Matic

OHIO:

Barberton, Frank Franč

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Mar-

linger, Jacob Resnik, Job. Stapanč

Glarad, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kums

Youngstown, Anton Kikalj

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jeynlkar

Conemaugh, J. Brezovec

Coverdale la okolica, Mrs. Ivana

Rujnik

Export, Louis Supančič

Farrell, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homer City, Fr. Ferencak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tauselj

Luzerne, Frank Balloch

Midway, Juna Zust

Pittsburgh, in okolica, Philij Progar

Steeleton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schifres

West Newton, Joseph Jovan ...

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Fr. Štak

Sheboygan, Joseph Kates

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tausch

Diamondville, Joe Holica

Vsak zastopnik trda potrdbilo za svo- bo, katere je prejel. Zastopnika toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZGODOVINSKI ROMANI SVETOVNOZNANEGA POLJSKE- GA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza PO POSEBNI CENI

KRIZARJI I. in II. zvezek, broš. ... \$3.75

MALI VITEZ Vezano \$3.25

POTOP I. in II. zvezek, broš. ... \$3.50

QUO VADIS I. in II. zvezek, broš. ... \$3.—

ZA KRUGHOM Broširano ... 25c

Z OGNJEM IN MECEM Mehko vezano \$2.—

(Poštino plačamo mi.)

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York

Gozdarjev sin

Spisal: FR. S. FINŽGAR.

9

Ko Mihelj čuje Surgovo ime, mu vzplamte oči in od jeze zardi v obraz; s pestjo pa jezno udari po mizi da so odskočili kozarci.

"Surga, Surga, to ti je vražji človek! Ko bi tega ne bilo, bi bilo mogoče vse dobro. Jaz sem ga imel poprej za pošteniaka in prav prijatelja sva bila. A sedaj sem ga spoznal, kakor lisjak da je. Ta pretkanec je podpihoval Janeza in odvrčal od dela, da je potlej za njegove denarje pil, če je revež s trudom ubil kakega jelena. Okoli podjetnika se je pazil in hlinil toliko kasa, da ga je postavil za to, da je nekaj pazil na druge, čeprav so morali vsi nanj paziti, da jih ni okanil. Seve, da je le sam postopal, ko ni bil za nobeno rabo. Jaz sem mu dal cel mešec zabele, moke in pa česar je hotel, pa mi ni krajcarja plačal. Gospode je baje tudi hotel opehariti, a se je opekli, slepar grdi. Sedaj pa sedi zaprt. In prav se mu godi! E, da bi se enkrat prišel gori k nam, jaz bi mu drugače posvetil. Prav ta je tudi Janeza izdal, jaz stavim konja, da je teko. Bržkone je upal, da se z izdajstvom izliže iz ječe. Kako bi sicer vedeli tako natanko kje, na kateri planini, v kateri koči da sta skrta?"

"Taka je, midva tudi tako praviva," pritrdita zajedno Martin in drvar, ki je sedel pri njem.

"Tisti človek ti je naredil za denar vse. Da se je le njemu dobro godilo in da je moral pijančevati, pa je bil vesel. Če bi druge zavoljo njega tudi na meh odrii, to mu ni bilo nič mar!"

V tem stopi v sobo Režika. Z ruto je pehala sneg raz sebe in z nekim boječim glasom pripovedovala, da je čula, ko je šla po vode, od daleč vriskanje in vpitje lovecev in da se boji, da bi ne bili Janeza ujeli.

"Vsi se izenačeno spogledajo. Gozdarju je jelo srce nemirno utripati.

"Kaj, če ga pripeljejo tod mimo? Gledati bom moral sina, vkljenjenega kot hudodeleca. In ko me Janez zagleda ter izpozna očeta, ki ga je premalo trdo imel, ali me ne bo pogledal z očitajočim očesom, češ, jaz nisem imel pameti, morali bi jo imeti vi toliko več; pa bi ne bil nikoli zašel na tako pot. Ne, tega pogleda ne prenese očetovsko srce, ki je vendar zmerom gorelo za ljubljene edinec ter mu želelo edinole dobro."

Povpraša torej ves v skrbeh Mihelja, ki je nekako pomilovalno potresal z glavo ter nekaj predse marmal.

"Ali se bodo loveci kaj ustavili tukaj? Če pridejo noter in če peljejo vjeteja Kranjca, tedaj se moram jaz skriti, da me ne bo videl. Pozna me."

"Kaj pa, da ne gredo mimo gostilne, posebno v takem vremenu ne. Če so res koga vjeli, tedaj bodo od veselja hoteli vse popiti; če jim je pa izpodletelo, hladili bodo zopet z vinom svojo jezo. Saj morajo biti v kratkem tu. Pri oknu bomo videli, če Janeza peljejo, in tedaj se ti še vedno lahko skriješ. Če ga pa nimajo, oštaneš tukaj. Nihče ne bo vedel, da kaj veš o Kranjcu in da si ga prišel iskat."

Potem vstane Mihelj od peči in gre proti oknu.

"Aha," pravi, "že gredo. Le pogledajte jih! Toda Bog bodi zahvaljen, prazni so. Jaz sem koj rekel, da takih ptičev, kakor sta ta dva, ne bodo vjeli. O, to jim privoščim!"

V tem pa že zaškripljejo vežna vrata in loveci ropotaje ter neotesano kolneč vsi sneženi vstopijo v sobo, postavijo palice in puške v kot ter vsi na enkrat silijo k peči, da se ogrejo.

Nasi znanci se jim umaknejo, in ko prinese Mihelj pijačo na mizo, prične izpraševati, kako je bilo, da sta jim zopet ušla.

"Eden nam že ne bo več nagajal. Poslali smo ga vraga v službo, da mu bo vozil oglje v peku. Nam je pač vseeno. Pet krogej je dobil, če ne več. Mislim, da jih je dovolj."

Loveci so se krohotali surovemu pripovedovanju in eden je še pristavil:

"Bolje, da ubijemo takega lovca, kakor najtežjega jelena. Kje dobimo petdeset goldinarjev za jelena, kakor za tega? Le pijmo ga, saj je bil srečen lov!"

Pili, nalivali in polivali so, da je kar od mize teklo.

Gozdar je poslušal ob strani pri drugi mizi pogovore lovecev in biračev. Sreč se mu je krčilo, grozna negotovost ga je morila, da se mu je tresla roka, ki je segal po kozarec, da bi pil.

"Torej enega so ustrelili. Katerega? Morda Janeza! Moj Bog! Kakor zver je ubit edini sin, v prepadu je izdihnil in nikogar ni bilo ob njem na zadnjo uro. Strašno! Če je to resnica in če zve mati — počij si sree."

V tej negotovosti ni mogel več prebiti. Surovi krohot biračev in lovecev mu je trgal srce. Vstal je in šel ven k Mihelju, naj vendar poizve, koga so ustrelili.

Mihelj je natočil vina in ga nesel k mizi lovecev. Ko je postavil vprašanje, se je Gozdarju kar stemnilo pred očmi. Z obema rokama si je podprl glavo in poslušal.

"Torej, katerega so ubili?"

"Poc Hanzo!"

"Če se ne motite?"

"Kako bi se? Kranjec je dolg, Hanza pa majhen in krivenčast."

"Poc Hanzo! Poc Hanzo!" so pritrdjevali vsi hripavi naenkrat. Tisti Kranjec nam je pa odnesel kosti," je nadaljeval v kotu sedeč lovec, ki je bil menda nekak poglavar cele družali.

Prav gotovo, da je zapisan sami hudobi, če ne, bi se bil moral ubiti. Tako visoko je skakal. Čez skale in brezdna je letel, kakor bi ga bil nesel vihar. Pa kako zna streljati! Ko je najhuje tekel, je zagledal ob skali p oruševim grmom divjo kozo, in — tresk — je zagromelo, pa se je prekuenila v prepad. Menda kar ni mogel strpeti, da bi jo bil nas kdo ustrelil. No, pa naj le počaka. Ne bo dolgo, pa bo še on šel rakom žvižgat. Da se le vreme nekoliko ustanovi, potem gremo po Hanzo. ki nam je padel v "Hudo brezno," in ga sedaj nismo mogli izvleči. Če ga ne izvlečemo, nam gosposka še verjela ne bo, da smo ga res spravili s poti. Hkrati pa tudi pogledamo nekoliko za drugim ptičkom. Saj pride gotovo kaj v doljno. V gorah mu ni obstanka. Zmrzniti mora ali pa lakote poginuti!"

Gozdar se je oddahnil. Kakor bi mu kdo zastavil nož na prsa, tako mu je bilo. Ali zaenkrat se je umaknil sunku, žal, samo zaenkrat. Pred njegovimi očmi je bilo mračno in izhoda za sina ni vedel.

(Nadaljevanje prihodnjč.)

Umetnost obleganja trdnjav

Umetnost obleganja, kakoršno pozna zgodovina evropskih vojn, izvira od starih Grkov in Rimljanov. V času, ko so hunske tolpe divjale preko celine, je bila sreča zanjo, da niso poznale te umetnosti in so se zato večini utrjenih mest morale izgubiti. Se zelo zgodaj si je tehnični duh staroveške Evrope izmislil vsakovrstne naprave za obleganje. Vojni stroji so imeli veliko ulogo na primer že pri obleganju Tira po vojski Aleksandra Velikega.

Tem strojem so dajali zlasti Rimljani značilna imena. Tako so poznali "mačke," ki so zasipavale jarke okrog utrdbe, "osle," ki so metali kakor pravi kopitajoči osli kamne, "kozle" in "ovne", ki so udarjali proti zidovom in jih rušili. Oblegovalna tehnika srednjega veka ni bila dosti drugačna nego v starem veku. Še vedno je šlo v glavnem za to, da bi z ovni in metalei kampov v zidove napravili vrzeli, skozi katere so oblegovalci lahko vdrli v utrdbo. Malo na današnje tanke spominjajo ogromni nerodni oblegovalni stolpi, ki so jih počasi približevali obzidju. Ko so se dovolj približali, so s takšnih stolpov spuščali mostove in lestve na zidove in napadalec so od zgoraj vdiral nad obleganca, če ti z zažigalnimi puščicami in z gorečo smolo napolnjenimi ponkami niso pravčasno utegnili stolpa zažgati. Takšni napadi s stolpi so bili tako važni, da si je Leonardo da Vinci še okrog leta 1500 izmisljal zamotane stroje, ki naj bi omogočali obleganecem za varnim obzidjem uničevati lestve in mostove, ki so jih oblegovalci polagali na zidove od zunaj.

Leonardo da Vinci je bil sploh zelo plodovit, kar se tiče vseh mogočih obrambnih in napadalnih orožij. Tako je izumil top s snopom cevi, ki je bil predhodnik današnje strojnice. Izumil je možnar, ki je s pomočjo raznih eksplozivajočih snovi brizgal pravi dež krogel proti nasprotnikovim postojankam in podobne stvari. Med tem pa se je tehnika trdnjavske vojne v bistvu spremenila.

Topništvo je dalo napadalcem možnost, da se jim ni bilo treba izpostavljati obrambi že v prvih fazah obkoljevanja ter obleganja. Že iz 15. stoletja nam kažejo slike prave postojanke za oblegovalno topništvo z zaščitnimi napravami in kamuflažo, kakor se je to v bistvu ohranilo do 19. stoletja. Tako obramba kakor napad pa sta neprestano izpopolnjevala svoje pripomočke in načine, dokler nista dosegla z Vaubanovimi reformami enega svojih viškov. Vauban, ki se je baje sam udeležil 53 obleganj in velja za enega največjih graditeljev trdnjav vseh časov, je iz umetnosti obleganja napravil resnično umetnost, igro s strogo določenimi otvoritvami in nadaljevanji. Vsa orožja so v tej igri sodelovala na svoj način. Konjenica je jahala na ogledu do vrat sovražne trdnjave, pionirji in saperji so pod marljivim zaščitnim ognjem topništva gradili sporedne obkoljevalne črte okrog trdnjave, pehota je čakala, da opravi topništvo svojo nalogo, da je potem lahko prešla v napad. Na mesto "želv" "mačk" in "ovnov" so stopili izrazi iz geometrije, umetnost obleganja je postala obenem znanost. Obenem pa je postala tudi vztrajnost ena izmed značilnosti trdnjave vojne. Za vzgled so veljala obleganja, ki so se odlikovala z dolgim vztrajanjem na obeh straneh. Seveda pa je bilo tudi v tej vojni igri še dovolj priložnosti za junška dejanja, za primere, da je majhna, a posebno pogumna posadka držala premočnega oblegovalca celo večnost v šahu ali da je številčno šibkejši toda dr-

zen in prevejan napadalec pregazil kakšno močno trdnjavo. Na koki na duppelske utrdbe, obleganje Strasbourga v nemško-francoski vojni l. 1870 in obleganje Port Arturja v rusko-japonski vojni so nekakšen zaključek stare trdnjavske vojne. Njeno novo poglavje, ki se je začelo v svetovni in se nadaljuje v današnji vojni, pa kaže, da vdirajo njeni elementi čedalje bolj v normalne fronte operacije, kakor vdirajo po drugi strani elementi premikalne vojne vanjo. Morda pride čas, ko bodo velika obleganja samo še imena iz stare zgodovine.

NOVA BOJNA UMETNOST TANKOV.

Vojaški strokovnjak piše: — Ko so se pred 25. leti po bojiščih Flandrije privrkat privarili novi bojni angleški in francoski oklepni vozovi ali tanki, je bila to novost brez primere, vendar so se dali z granatni in strojnicami deloma ugnati. V sedanji vojni pa nastopajo že drugi tanki, ki so spričlo onih

iz bivše vojne precej drugačni. Sedanji tanki so predvsem bolj gibljivi; zmanjšala se je ploskev za zadetke nasprotnika; ropot motorjev in kolesja je tišji, strelske line so spretno prikrite, tako da so zdaj bolj težko ranljivi. Kolesje je na prožnih jeklenih trakovih, ki se kakor gosonca giblje in vije po slehernih tleh, bodi po kamnitih pregradah, bodi čez jarke in ceste, bodi navkreber, bodi navzdol po strminah, celo čez vodovja — to vse so lastnosti sedanjih tankov. Plini ne morejo vlahjati v notrino; opremljeni so z aparati za brezžično sporočanje in sprejemanje navodil. Oboroženi so s strojnicami in topovi.

Obseg njegovega delovanja se je razširil na tri strani. Sorodnemu orožju pripravljajo pot skozi sovražne postojanke. Spremljajo moderne čete pehote in pionirjev. Pomandrajajo zapreke pred utrjenimi črtami, gnezdišča strojnic v pred in medpolju, in drugo orožje, ki se jim upa zoperpostavljati. Na nobeno pot niso navezani. Če je cesta po sovražniku neprehodna, pa zavijejo kar počez v loku in prebredejo tudi reke in močvirja. Drzno prodirajo prav do mostov čez reke in

prekope in ovirajo presenečene straže, da ne razstrelijo mostov. Če pridejo prepozno, če je most že sfrčal v zrak, tedaj prevzamejo v varstvo pehoto, ki se na čolnih in gumijastih ceveh prevaža čez reko.

Tanki s svojim težiščem odločajo na odprtem bojišču o poteku boja. Na stotine se jih valj v treh, štirih valovih na širini malo kilometrov z brzino po 30 do 50 km na uro proti sovražni fronti. Bombniki jim pomagajo kot ogenj bljuvajoči tanki iz ozračja. V tem ognjenem jurisu se razdrobi vse, kar je na prvi bojni črti; tanki in bombniki pometejo in pomandrajajo vse.

Ko je zasekana vrzel v sovražnikove vrste, tedaj se vržejo tanki, ne menč se za kako nevarnost, globoko v zaledje sovražnikove dežele spotoma sipajo smrt po cestah, zapirajo pota sovražnikovim četam in tako s to novo taktiko dosežejo zmago.

TANKI V ZVEZI Z BOMBNIKI IN IZVIDNIKI.

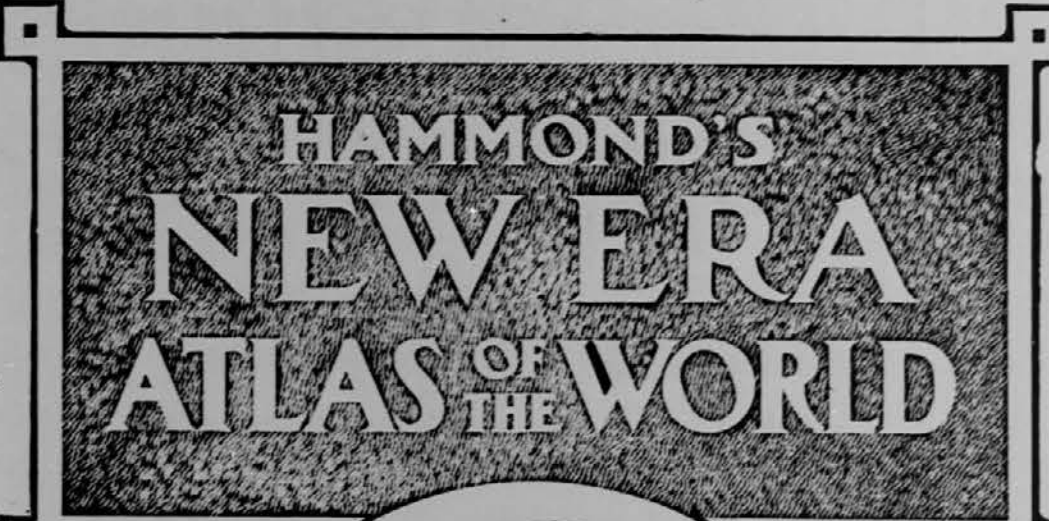
Organizacijsko so tanki ali bojni vozovi združeni v posebne zveze z motoriziranimi strel-

skimi polki, z motoriziranimi izvidniškimi oddelki in s protitankovskimi oddelki, z motoriziranim topništvom, s pionirji, poročevalskimi in zadržalnimi četami. Tovariši v orožju naj jim bodo v pomoč v napadanju in obrambi, v izvidništvu in streških pripravah in v obdržanju zasedenega ozemlja. Zvesti zavezniki tankov so tudi letala, zlasti izvidniška letala, ki jih pončijo o položaju sovražnikov, dalje bombniki, ki s svojimi bombami učinkovito posegajo v boj.

Seveda ne smemo pozabiti, da je velikega pomena dejanska in pasivna obramba proti tankom s topovi majhnega kalibra, z večjimi topovi, s strojnicami, s tankovimi minami in tankovimi pastmi, tako da spričo zadetkov topov in strojnic tudi tankov oklep ni zmeraj varen. Vendar so dogodki zadnjih tednov pokazali, da so tanki prvovrstno orožje, ki s svojim naglim prodiranjem in učinkovitim orožjem dosegajo največ uspehe in postanejo povsod gospodarji položaja. Tanki so izzvali pravcato revolucijo bojnih načinov v tej novi etrašni vojni.

Novi Veliki Zemljevid

Posebna Cena \$2.75 ZA V KANADO \$3.—

Zbirka novih zemljevidov, čije sestava velja \$300,000.—, kaže svet, kakoršen je danes in Vam pomaga razumevati zgodovinske poteze diktatorstev in demokracij.

Posebne zanimivosti

- TABELE:**
Potovanja odkritij in raziskovanj.
Sončni sestav.
Velikosti in globočina morja in jezer.
Največja jezera in otoki.
Najdaljše reke in prekopki.
Najvišje gore — najvišji slapovi.
Razdalja zračnih prog med mesti.
- DIAGRAMI:**
Predeli zemlje.
Značaj krajev na zemlji.
Poglavitne vere na svetu.
Seznam ver v Združenih državah.

- 48 STRANI ZEMLJEVIDOV TUJIH DEŽEL
- 48 STRANI ZEMLJEVIDOV DRŽAV
- ZEMLJEVID VSAKE KANADSKE PROVINCE
- VSI ZEMLJEVIDI V BARVAH
- ZAZNAMOVANIH JE NAD 35,000 KRAJEV

Skupaj 160 strani

Naročite pri:
Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York City

VEZAVA TRPEŽNA IN UMETNIŠKO IZDELANA

SESTAVLJEN S POSEBNIM OZIROM NA SEDANJI POLITICNI POLOŽAJ

VELIKOST KNJIGE 9 1/2 x 12 in.

Z VSAKIM NAROCILOM POSLJEMO BREZPLACNO

KNJIGO NAŠI KRAJI ki vsebuje 87 SLIK v bakrotisku na finem papirju.

